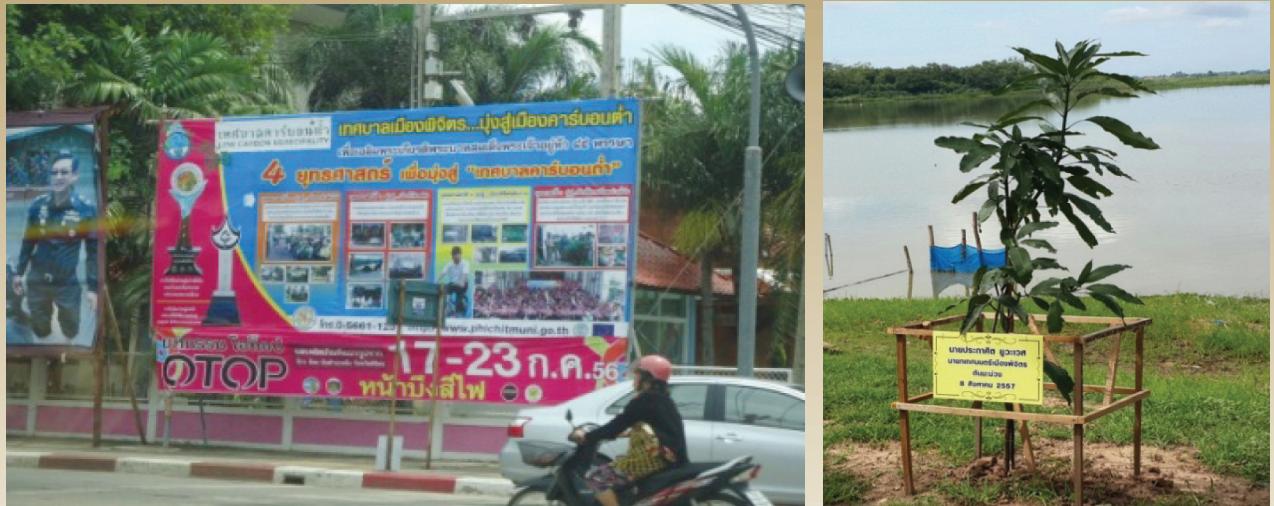

เรื่องเล่าจากคนท้องถิ่น

“ตามรอย “เมืองชาลະวัน” เมืองน่าอยู่... มุ่งสู่เมืองสีงแวดล้อมยั่งยืนอาเซียน”

สุรพล เตี่ยวตระกูล *

“เมืองชาลະวัน” เป็นชื่อที่ทุกคนแนะนำให้เมืองพิจิตร เมืองงามแห่งนี้ตามรอยเรื่องเล่า พลูชาลະวัน แต่ความเป็นจริงเมืองงามที่เจียบสংบเมืองนี้ได้มีโอกาสต้อนรับผู้คนหลากหลาย มากมายที่เข้ามากราบขอพรและชื่นชมบารมีหลวงพ่อเพชร พระคู่บ้านคู่เมืองของพิจิตร และ หลวงพ่อเงินพระเกจิชื่อดังเพื่อความเป็นสิริมงคลและความเด่นดังจากประเพณีแข่งขันเรือยาว ซึ่งความเป็นหนึ่งเจ้าพายุแห่งสายน้ำ ที่ฝีพายเรือหัวประเทศไทยและฝีพายต่างชาติต่างหากโอกาส marrow ประลองฝีมือเพื่อกี๊บความทรงจำไว้เล่าขานให้ลูกหลานรุ่นต่อๆไปได้รับรู้...เส้นที่แห่งสายน้ำ ที่มีความต่างบนความเหมือน พวกราชวงศ์บารมีเมืองพิจิตร ก็ได้ทุ่มเทความพยายามที่จะดูแล พิจิตรเมืองงาม แห่งนี้ให้คงงามยิ่ง ๆ ขึ้นไปตามวิถีที่เรียนรู้ยั่งยืนค่า มีสาระแล้วท่านเคยมาสัมผัส หรือยัง.....เมืองงามแห่งนี้.....ยังรอท่านมาเยี่ยมมาเยือนอย่างท้าทาย.....

* สุรพล เตี่ยวตระกูล กองสารานุสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร
Surapon5513@hotmail.com โทร. 056-613097

“เมืองชาลวัน” เป็นชื่อที่ทุกคนนิยมนามให้เมืองพิจิตร เมืองงามแห่งนี้ตามรอยเรื่องเล่าพญาชาลวัน แต่ความเป็นจริงเมืองงานที่เงินสูงเมืองนี้ได้มีโอกาสต้อนรับผู้คนหลากหลายมากมายที่เข้ามากราบขอพรและชื่นชมบารมี หลวงพ่อเพชร พระคู่บ้านคู่เมืองของพิจิตร และหลวงพ่อเงินพระเกจิชื่อดังเพื่อความเป็นสิริมงคลและความเด่นดังจาก ประเพณีแห่งบ้านเรือยาวซึ่งความเป็นหนึ่งเจ้าพายุแห่งสายน้ำ ที่ฝ่ายธารทั่วประเทศไทยและฝ่ายต่างชาติต่างหาโอกาส มาร่วมประลองฝีมือเพื่อเก็บความทรงจำไว้เล่าขานให้ลูกหลานรุ่นต่อ ๆ ไปได้รับรู้...เสน่ห์แห่งสายน้ำที่มีความต่างนักความ เมื่อน พากเร้าชาวเทศบาลเมืองพิจิตร ก็ได้ทุ่มเทความพยายามที่จะดูแล พิจิตรเมืองงาม แห่งนี้ให้คงงามยิ่ง ๆ ขึ้นไป ตามวิถีที่เรียนง่ายคุ้มค่า มีสาระแล้วท่านแคมป์มัณฑส หรือยัง.....เมืองงามแห่งนี้....ยังรอท่านมาเยี่ยมนาเยือนอย่างท้าทาย.....

เทศบาลเมืองพิจิตรเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นขนาดกลาง มีพื้นที่ประมาณ 12.017 ตารางกิโลเมตร ประชากร 23,000 กว่าคน แบ่งชุมชนในพื้นที่เป็น 25 ชุมชน งบประมาณ 100 กว่าล้านบาท และมีต้นทุนทางธุรกิจและ สิ่งแวดล้อมที่ไม่น่ากางมายหรือไม่โดดเด่น ไม่มีน้ำตก ไม่มีภูเขา หรือไม่มีวัฒนธรรมที่แปลงตัว ฯลฯ แต่... สิ่งแวดล้อม อันยั่งยืนของเมืองพิจิตรนั้นกลับแห่งตัวอยู่ภายใต้บรรยายธรรมชาติ ๆ ที่เรียนง่าย ภายใต้แนวคิด “คนต้องมีความสุข” และเมื่อคนมีความสุข สิ่งแวดล้อมดี ๆ เกิดขึ้นตามมาอย่างไม่ยากเย็น ไม่ต้องเติมปั่นแต่งอะไร ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้เห็น ว่าคนมีความสุข คือ ประชาชนมีรอยยิ้มสดใสร่วมการทักทายที่เป็นกันเองของชาวเมืองพิจิตรพิจิตรเหล่านี้เมื่อมาถึง เมืองพิจิตร กงเป็นคำตอบที่บอกให้รับรู้ว่าพิจิตรเมืองงามเรียนง่ายแต่น่าอยู่

เทศบาลเมืองพิจิตรมีความโถดเด่นด้วยการบริหารงานที่เกิดจากใจและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน จนทำให้ เทศบาลเมืองพิจิตร มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักอย่างมากมาย ปี พ.ศ. 2546 – 2548 เมืองพิจิตรได้รับรางวัลบริหารจัดการที่ดีตาม หลักธรรมาภิบาล ๓ ปีซ้อน ไม่รวมรางวัลด้านการรักษาความสะอาด รางวัลสำนักทะเบียนท้องถิ่นดีเด่น รางวัลชนะเลิศ ระดับประเทศด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่สำคัญ ในปี พ.ศ. 2548 เทศบาลเมืองพิจิตรได้รับรางวัลชนะเลิศ การประเมินเทศบาลน่าอยู่อย่างยั่งยืนยอดเยี่ยมระดับประเทศ ต่อนา ได้รับรางวัลเมืองที่มีคุณภาพ 10 อันดับ แรกของประเทศไทย และได้รับการประเมินเป็นเมืองน่าอยู่ติดตอกันเรื่อยมา

ในปี พ.ศ. 2557 เป็นความภาคภูมิใจอึกครั้งของพ่อแม่พื่นบ้านชา เทศบาลเมืองพิจิตรที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองดีเด่นฯ และรางวัลรองชนะเลิศอันดับ ๑ เทศบาลน่าอยู่ยั่งยืนประเภทเทศบาลขนาดกลาง ที่สำคัญ เทศบาลเมืองพิจิตรได้รับคัดเลือกเป็นเมืองดีเด่นด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ต้องนำข้อมูลผลการดำเนินงาน ไปเผยแพร่ในเวทีอาเซียน

สิ่งแวดล้อมดี...วิถีเรียนง่าย...ตามแบบฉบับคนไม่เอาถ่าน

เบื้องต้น นายประภากิจ ยุวะเวส นายกเทศมนตรีเมืองพิจิตร ที่นั่งเก้าอี้yananถึง 8 สมัย นับเป็นเวลา 30 ปี กับหน้าที่ดูแลให้เทศบาลเมืองพิจิตรเป็นบ้านที่อยู่แล้วมีความสุข ให้จอยเป็นแนวทางการทำงานไว้ว่า “ทำ อย่างไรก็ได้ ให้ชาวบ้านเขามีความสุข และเมื่อเขากุญแจ ราชสู卓อย่างไร” และมองว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมแม้จะเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และเป็นเรื่องใกล้ตัว แต่ถ้าการจัดการสิ่งแวดล้อมยังเป็นเรื่องที่ยุ่งยากวุ่นวายและประชาชนยังไม่พร้อม การจัดการ สิ่งแวดล้อมย่อมไม่เกิดผลสำเร็จ จึงเกิดแนวคิด สิ่งแวดล้อมดี วิถีเรียนง่าย ตามแบบฉบับคนไม่เอาถ่าน...แล้วนั้น คือ อะไร...

หลายคนคงสงสัย แต่พื้นฐานบนความจริง หน้าที่หลักของท้องถิ่นหรือเทศบาล ตามการกิจกรรมประจำปี จึงต้องคิด ปักธงชัย ท้องถิ่นที่มีหน้าที่หลักคือการดูแลสุขทุกข์ของประชาชน ซึ่งไม่แปลกดีที่หลักที่ต้องห้ามเทศบาล คือ หน่วยงานที่ทำงาน เก็บภาษี ดูแลส่วน สุขภาพ ดังนั้นหน้าที่หลักเหล่านี้ชาวเทศบาลทั่วประเทศถือปฏิบัติ นานาน ทำได้มากบ้างน้อยบ้างตามศักยภาพ แต่ เทศบาลเมืองพิจิตร เรายังจังและดังใจ ทำหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ร่วมกัน ฯ เป็นหลักประกันความสามารถ การดำเนินงานมีมาตรฐาน ทำให้วันนี้เทศบาลเมืองพิจิตรสามารถ พัฒนาต่อยอดการคาดคะเนเก็บขยะดูดส้วม จนเกิดเป็นนวัตกรรมการทำงานที่ดีมากมาย

จนมาถึง ปี พ.ศ. 2555 สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ร่วมกับ สภาพยุโรป (EU) จัดทำกิจกรรม “โครงการเทศบาลไทย นำสู่เมืองการรับอนค่าเพื่อเนติมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 84 พรรษา” เทศบาลเมืองพิจิตรกับสัมภารเข้าร่วมกิจกรรมโครงการฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมดี ๆ ที่ท้าทายท้องถิ่นในประเทศไทย ช่วยกันทำกิจกรรมลดภาระน้ำดื่มออกไซซ์ 84,000 กิโลกรัมการรับอน เพื่อถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องต้นแม่น้ำไม่ค่อยรู้เรื่อง พอกความหนักใจไปด้วยตลอดเวลา แต่ด้วยใจอึดเหินอย่างทำความดีถวายฟ่อหลวงในดวงใจของประชาชนชาวไทย ก็อึดทำความเข้าใจ และก็ได้ความรู้ใหม่ ๆ มนุษย์ใหม่ ๆ ได้เพื่อนใหม่ ๆ ที่สำคัญได้ทำความดีถวายฟ่อหลวงสนใจ กับการทำงานบนความเรียนรู้ตามแบบฉบับเทศบาลเมืองพิจิตร ด้วย “โครงการเทศบาลเมืองพิจิตรนำสู่เมืองการรับอนค่าเพื่อเนติมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 84 พรรษา ”

เนื่องต้นต้องทำความเข้าใจ

การเข้าประมวล หรือเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ กับหน่วยงานอื่น ๆ ทำให้เราได้เพื่อนหลากหลายกลุ่มที่มีมนุษย์ต่างจากเรา ได้เห็นสิ่งดี ๆ ของพื้นที่อื่น ได้ประสบการณ์ตรงที่สามารถนำไปต่อยอดการทำงานของเรา และสามารถนำเรื่องราวดี ๆ มาปรับใช้ในพื้นที่เพื่อเกิดประโยชน์สูงสุดได้ นอกจากนี้ หน่วยงานไหนเขามีประมวลอะไรหรือมีแผ่นข้อมูลช่วยวัดให้เข้าร่วมกิจกรรม อะไรมีตาม นายกฯ สนับสนุนให้สัมมารหมดทุกรายการไม่ว่าจะเลือกหรือไม่ ผลที่ได้คือความตื่นตัวในการทำงานของพนักงานและการตื่นตัวในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชน

โครงการเทศบาลไทย นำสู่เมืองการรับอนค่าเพื่อเนติมกิจกรรมที่เทศบาลเมืองพิจิตรสัมภารเข้าร่วมข่าวการรัฐและมองว่าเป็นเรื่องใหม่...เป็นโครงการที่สร้างความกังวลปนหนักใจของผู้รับผิดชอบ แต่สุดท้ายเมื่อทำความเข้าใจในสาระโครงการเทศบาลไทย นำสู่เมืองการรับอนค่าฯ และจากการมีทีมเพื่อน ๆ ร่วมกิจกรรมแบ่งปันเรื่องราวดี ๆ ทำให้ได้คำตอบว่า โครงการนี้คือเรื่องเดิน ๆ ของเทศบาล เพียงแต่โครงการฯ นี้ทำให้เรารู้มากยิ่งขึ้นว่าสิ่งที่เราทำหรืองานที่เราปฏิบัติ หากเก็บข้อมูลดี ๆ ก็สามารถนำไปใช้ต่อยอดการทำงานได้มากขึ้น มีประโยชน์ต่อเทศบาลหรือท้องถิ่นที่นำไปใช้ที่สำคัญโครงการนี้ทำให้เรารู้จักนักวิชาการ เพื่อนร่วมอุดมการณ์ ทำให้เรารู้ว่าโลกนี้ เรื่องลึกลับล้วมรอบด้าน เราไม่ได้ทำเพียงคนเดียวมีคนอีกมากมายที่กำลังร่วมทำอยู่ โครงการนี้สอนให้เรารู้จักการคิดคำนวณต่าง ๆ ที่สามารถนำไปถ่ายทอดปลูกฝังให้เยาวชน ประชาชนผู้สนใจมากมาย

“โครงการเทศบาลไทยนำสู่เมืองการรับอนค่าเพื่อเนติมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 84 พรรษา” ให้นิยาม “เมืองการรับอนค่า” ในบริบทของโครงการนี้ว่าหมายถึง เมืองที่มีดำเนินการภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ 4 ด้าน ได้แก่ เมืองแห่งด้านไม้ เมืองไวนมพิษ เมืองพิชิตพลังงาน และเมืองที่มีการบริโภคอย่างยั่งยืน เพื่อลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากเมืองให้ออกสู่บรรยากาศให้น้อยที่สุด และเทศบาลเมืองพิจิตร ทำการครอบยุทธศาสตร์ 4 ด้าน อย่างไร...

ยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งสู่...เมืองแห่งดันไม้

เหตุผลที่ต้องมุ่งสู่เมืองแห่งดันไม้ ดันไม้มีใบสีเขียวที่ทำหน้าที่ตึง “ก้าชการ์บอนไ/doออกไซด์” จากบรรณาการมาใช้ในการกระบวนการสังเคราะห์แสงของพืชเพื่อสร้างอาหารและการเจริญเติบโตของเนื้อไม้ ประมาณการว่าดันไม้มีให้หนึ่งตันสามารถดูดซับคาร์บอนได้มากถึง 8 กิโลกรัมต่อปี ซึ่ง “พื้นที่สีเขียวยั่งยืน” หมายถึง “พื้นที่ที่ปกคลุมด้วยไม้ยืนต้นเป็นองค์ประกอบหลัก และประกอบด้วยพืชพรรณที่หลากหลาย” การดำเนินโครงการสู่เมืองแห่งดันไม้แนะนำให้เทศบาลเริ่มหรือต่อยอดโครงการใน 2 แนวทาง ได้แก่ โครงการอนุรักษ์ดันไม้ที่มีอยู่เดิม และโครงการเพิ่มดันไม้และพื้นที่สีเขียวขึ้นมาใหม่

แนวทางที่เทศบาลเมืองพิจิตร ดำเนินการ

“โครงการเทศบาลเมืองพิจิตร มุ่งสู่เมืองการ์บอนต่ำ ด้วยเมืองพื้นที่สีเขียว”

ภายในเขตเทศบาลเมืองพิจิตรมองไปทางไหนเห็นดันไม้ใหญ่ ๆ เ酵ะแยะร่มรื่น ที่สำคัญส่วนสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองพิจิตรมีตั้งหลายพื้นที่ล้วนอัดแน่นไปด้วยดันไม้ใหญ่ ที่สำคัญหากไปเยี่ยมประชาชนตามบ้านเรือนภายในเขตเทศบาลเมืองพิจิตร จะพบเห็นแต่บ้านมีผักสวนครัวรักษาไว้...มีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา...ที่เป็นแบบนี้ เพราะ เทศบาลเมืองพิจิตรมีกิจกรรมส่งเสริมคูณเพื่อพื้นที่สีเขียวในเมืองมาอย่างต่อเนื่อง อาจจังจังบ้างหย่อนยานบ้าง หลังจากได้เรียนรู้

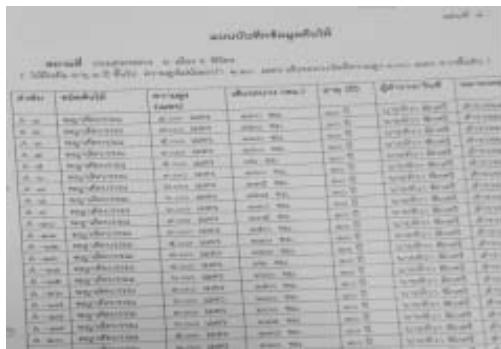
ยุทธศาสตร์ที่ 1 มุ่งสู่...เมืองแห่งดันไม้

เราเคยมาต่อยอดงานที่ไม่ต้องทำอะไรให้เกินจริตที่ยุ่งยาก คงจะผู้บริหารเทศบาลเมืองพิจิตรให้การสนับสนุนเต็มที่ มีการแจกแจงมอบหมายงานกันไป เก็บรวบรวมข้อมูลดันไม้ที่มีอยู่ เป็นต้นถ้าทำทั้งเมือง คนไปเก็บรวบรวมข้อมูลดันไม้มีคงลึกลาย ก็กำหนดพื้นที่เป้าหมายเอาแบบเบา ๆ และนัดหมายแจ้งข่าวสารไปยังแกนนำชุมชน ocom.หน่วยงานภาครัฐฯ ช่วยเก็บข้อมูลดันไม้ใหญ่ในพื้นที่ให้วยการวัดดันไม้ การเก็บข้อมูลดันไม้ การคำนวณการ์บอน ผู้จัดการโครงการฯ เขาอำนวยความสะดวก ใช้เวลาไม่นานได้ข้อมูลลับนาเรียบร้อย ต่อมาเทศบาลเมืองพิจิตรก็เปิดโครงการเพิ่ม เป็นการต่อยอดเชิญชวนชาวพิจิตร ผู้สนใจเข้าร่วมโครงการปลูกไม้ผลเพื่อเป็นร่มเงาและเป็นทาน โดยในโครงการกำหนดปลูกไม้ผล อายุ 3 ปีขึ้นไปในที่สาธารณำจำนำ ไม่น้อยกว่า 84 ต้น ตั้งเป้าว่าเมื่อไม้ผลออกฤทธิ์ ทุกคน หรืออกหุ้น สามารถเก็บไปกินได้ ทำบุญทำกุศลร่วมกัน เรื่องที่ดูจะยุ่งยากหนักใจก็หายไปล้วน

ทำอย่างไร...แล้วผลเป็นอย่างไร

ผลการดำเนินงานอย่างคร่าว ๆ ง่าย ๆ จากการรวบรวมข้อมูล การสำรวจและอนุรักษ์ดันไม้ในเขตเทศบาลเมืองพิจิตร ในเบื้องต้น ทำการรวบรวมไม้ยืนต้นจำนวน 1,075 ต้น สามารถคำนวณปริมาณการ์บอนไ/doออกไซค์ ที่กักเก็บจำนวน 361,131.79 กิโลกรัมการ์บอน และจากการรวบรวมข้อมูล มีการปลูกไม้ผล จำนวน 85 ต้น สามารถคำนวณปริมาณการ์บอนไ/doออกไซค์ที่กักเก็บจำนวน 15.86 กิโลกรัมการ์บอน เรื่องหนักใจ กล้ายเป็นเรื่องสนุก ๆ ตอนนี้เทศบาลเมืองพิจิตรเราตั้งเป้าหมายต่อว่าจะพยายามรวมรวมต้นไม้ที่ตกชำรุดเพิ่มอีก 1,000 ต้น ปลูกไม้ผลเพิ่มอีกอย่างนี้ก็เป็นเครื่องรับประกันว่าเมืองพิจิตรยังเขียวร่มรื่นและอุดมสมบูรณ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ปุ่งสู่...เมืองไร้มลพิษ

เหตุผลที่ต้องมุ่งสู่เมืองไร้มลพิษ “มลพิษ” ตามพ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 หมายถึง ของเสีย วัตถุอันตราย และน้ำเสียอื่น ๆ รวมทั้งกาก ตะกรอนหรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ขยะและน้ำเสียถือเป็นของเสียที่ก่อมลพิษยังเป็นความท้าทาย ของทุกเทคโนโลยี ทั้งนี้ กระบวนการย่อยสลายสารอินทรีย์แบบไร้การเผาในขยะและน้ำเสีย จะเกิด “ก๊าซมีเทน (CH_4)” เป็นผลผลิต ซึ่งก๊าชนี้ถือเป็นก๊าซเรือนกระจกตัวสำคัญ ยิ่งเทคโนโลยีการจัดการขยะและน้ำเสียได้อ่ายมีประสิทธิภาพมากเท่าใด จะยิ่งช่วยลดการปล่อยก๊าซมีเทน ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศได้มากเท่านั้น แนวทางการดำเนินโครงการสู่เมืองไร้มลพิษ การมุ่งสู่เมืองไร้มลพิษ แนะนำให้เทศบาลเริ่มหรือต่อยอดโครงการใน 2 แนวทาง ได้แก่ โครงการลดปริมาณของเสีย/น้ำเสีย ให้เหลือน้อยที่สุดก่อนนำไปกำจัด และโครงการใช้ประโยชน์จากก๊าซเรือนกระจกที่เกิดขึ้น แหล่งกำจัดของเสีย

แนวทางที่เทศบาลเมืองพิจิตร ดำเนินการ
“โครงการเทศบาลเมืองพิจิตร มุ่งสู่เมืองการ์บอนต่ำ
ด้วยการลดปริมาณขยะ/น้ำเสีย”

ข้อนี้ไปเกือบ 20 ปีที่แล้ว เทศบาลเมืองพิจิตรก็ได้ก่อตั้งการณ์ ขยะล้นเมือง เก็บขยะมาแล้วไม่มีที่ทิ้ง ปัญหารุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จนเทศบาลไม่สามารถจัดการได้ สถานที่ฝังกลบขยะประมาณ 10 ไร่ กล้ายาวๆ เป็นภูเขาของขยะลูกยื่อมๆ ที่ส่งกลิ่นเหม็นไปทั่วทั้งชุมชน สร้างความเดือดร้อนอย่างรุนแรง แต่จากปัจจุบันที่เกิดทำให้เทศบาลเมืองพิจิตรต้องคิดมากขึ้นในการจัดการขยะมูลฝอยเหมือนเป็นฝันร้าย ที่ค่อยเตือนตลอดเวลา ทำให้การทำงานด้านการจัดการขยะมูลฝอย/น้ำเสียมีการจัดระบบเป็นอย่างดี มีการคัดแยกขยะจากด้านทาง คือครัวเรือน ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยถูกคัดแยกจนเหลือไม่นักก่อนนำไปกำจัด นอกจากการคัดแยกของขายได้ ออกจากขยะที่ประชาชนทุกเพศทุกวัยช่วยกันอย่างจริงจัง เพราะนอกจากแยกของขายได้มาซึ่งกิโลบาทหรือแยกของขายได้มาแปรูเพิ่มนุ่คลาทำให้มีรายได้เป็นกอบเป็นกำแล้ว เทศบาลเมืองพิจิตรยังจัดการคัดแยกขยะอินทรีย์ (เศษอาหาร / เศษผัก / เปลือกผลไม้ฯ) ที่เป็นต้นเหตุของกลิ่นเหม็นแมลงวัน ไปทำปุ๋ยอินทรีย์ ซึ่งกิจกรรมผลิตปุ๋ยอินทรีย์ก็ไม่ยุติแค่นี้ แต่เทศบาลเมืองพิจิตรยังขยายปุ๋ยอินทรีย์ไปสู่ กิจกรรมปลูกผักสวนครัวรักกินได้ที่จะไปขยายความในยุทธศาสตร์ที่ 4 ต่อไป

ดังนั้น ในยุทธศาสตร์นี้ เป้าหมายคือ ดึงดูด ดึง ฯ แล้วทำการเข้าใจใหม่ ใช้เวลาทบทวนก่อนไม่ยกนะ มีการแบ่งการทำงานออกไปตามกลุ่มต่าง ๆ หน่วยงานต่าง ๆ สังกัดเทศบาลเมืองพิจิตร มีหน้าที่บันทึกปริมาณของขยะฟอย ตามประเภท ที่กำหนด รวบรวมรายงานทบทวนต่อไป รถเก็บขยะมีฟอยก็ให้รวมรวมปริมาณของขยะฟอยที่แยกไว้ นำไปสู่กระบวนการ

มาลงรายการบูรณาภิยัชแต่ละประเภทที่ขาย แก่นนำชุมชน อสม. ช่วยกันเก็บข้อมูลบูรณาภิยัชมูลฝอยในบ้านตัวอง ที่แยกไปขาย และฝ่ายเก็บยะอินทรีไปทำปุ๋ยให้ลงรายงาน บูรณาภิยัชอินทรีที่เก็บได้ เรื่องง่าย ๆ ที่เบื้องต้นช่วงแรก ดูว่า น้ำยา ก็จะลงได้ด้วยความตั้งใจที่จะทำความดีเพื่อฟ่อหลวงของปวงชาวไทย

ทำอย่างไร...แล้วผลเป็นอย่างไร

จากการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น พอผลการคำนวณออกมาทำให้ทุกคนตื่นเต้น มองหาข้อผิดพลาดของการคำนวณ แต่หากเท่าไหร่ไม่เจอก เลยสรุปว่าเราทำมาถูกต้องแล้ว ผลการคัดแยกขยะรีไซเคิลเพื่อนำไปจำหน่ายหรือแปรรูปฯ พนวจ การดำเนินงานดังกล่าว เทศบาลเมืองพิจิตรช่วยลดปริมาณก้าชเรือนกระจกลงได้ 58,201.35 กิโลกรัมคาร์บอน นอกเหนือนี้ จากการรวบรวมข้อมูลการคัดแยกขยะอินทรีและสิ่งปฏิกูล ไปทำปุ๋ยหมักฯ พนวจการดำเนินงานดังกล่าว เทศบาลเมือง พิจิตรช่วยลดปริมาณก้าชเรือนกระจกลงได้ 1,281,414.28 กิโลกรัมคาร์บอน

นอกจากนี้ จากการรวบรวมข้อมูล การใช้น้ำประปา ในหน่วยงานเทศบาลเมืองพิจิตร เปรียบเทียบ ปี 2556 กับ ปี 2557 เพื่อคำนวณการประหยัดการใช้น้ำประปา (เพราะน้ำประปาใช้มาก จะกล่าวเป็นน้ำเสียมากเช่นกัน) พนวจ การดำเนินงานดังกล่าว เทศบาลเมืองพิจิตรสามารถลดการใช้น้ำประปาลงได้บางส่วน ช่วยลดปริมาณก้าชเรือนกระจกลงได้ 1,159.98 กิโลกรัมคาร์บอน โว้โห้ ตื่นเต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 มุ่งสู่...เมืองพิชิตพลังงาน

เหตุผลที่ต้องมุ่งสู่...เมืองพิชิตพลังงาน

วิธีชีวิตประจำวันของคนในเมืองในปัจจุบัน จำเป็นต้องพึ่งพาการใช้พลังงานตั้งแต่ต้นจนกระทั่งเข้านอน โดยเฉพาะพลังงานจากไฟฟ้า และน้ำมัน ซึ่งพลังงานส่วนใหญ่มาจากฟอสซิล ได้แก่ น้ำมัน ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ ฯลฯ

ทั้งนี้ กระบวนการเพาไหมีชาฟอลซิลเพื่อเป็นเชือเพลิง จะได้ผลผลิตเป็นก๊าซหلامยชนิด และโดยเฉพาะ “ก๊าซการรับอนไดออกไซด์ (CO_2)” ซึ่งเป็นก๊าซเรือนกระจกที่มีปริมาณมากที่สุดในบรรยากาศ แนวทางการดำเนินกิจกรรม คุ้มครองพิชิตพลังงาน การมุ่งสู่เมืองพิชิตพลังงาน แนะนำให้เทศบาลริเริ่มหรือต่อยอดโครงการใน 2 แนวทาง ได้แก่ โครงการที่พยาบาลลดการใช้ไฟฟ้าและหรือน้ำมันลงจากเดิมที่เคยใช้อยู่ และโครงการที่พยาบาลใช้พลังงานอื่น ๆ ทดแทนไฟฟ้า และน้ำมัน

แนวทางที่เทศบาลเมืองพิจิตร ดำเนินการ

**โครงการ รณรงค์สำนักงานต้นแบบเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เทศบาลเมืองพิจิตร ควรรับอนด้วย
(ด้านการประยัดการใช้พลังงาน อย่างเหมาะสม)**

ทำอย่างไร...แล้วผลเป็นอย่างไร

เรื่องนโยบายการประยัดการใช้พลังงาน เป็นนโยบายที่รัฐบาลกลางสั่งมาให้ถือปฏิบัติตั้งนานแล้ว ดังนั้น พอมาร่วมกิจกรรมโครงการนี้ก็เลยนำนโยบายมาทบทวนและแจ้งให้ทราบเป็นแนวทางปฏิบัติ ต้องขอบคุณคณะผู้บริหาร ที่ไฟเขียวให้ดำเนินการ และขอบคุณเพื่อร่วมงานเทศบาลเมืองพิจิตรที่พยาบาลใส่ใจให้ความร่วมมือ โดยการเก็บ รวบรวมข้อมูล เบื้องต้นยังไม่ได้ดำเนินการทุกมิติเตอร์ก็มีมีค่อนมีองกันบ้าง แต่การรวบรวมข้อมูลไม่ยาก เพราะมีใบเสร็จ ค่าใช้ไฟฟ้า/ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง นาเบิกจ่ายทุกเดือนอยู่แล้ว เพียงแต่ต้องใส่ใจยุ่งยากนำมายังใส่ตารางคำนวณ

ผลการดำเนินการดูดีเชียว จากแบบสำรวจรวมข้อมูลการใช้พลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานเทศบาลเมืองพิจิตร (อาคารเทศบาลเมืองพิจิตร / อาคารศูนย์บริการสาธารณสุขฯ / อาคารโรงเรียนสตรี / อาคารตลาดสด 4500 / อาคารตลาดสด 300) พบว่า ในปีที่แล้วร่วมกิจกรรม ปี พ.ศ. 2557 มีการใช้ไฟฟ้าลดลง จาก ปี พ.ศ. 2556 กิตเป็นปริมาณการรับอนได ออกไซค์จากการลดการใช้ไฟฟ้า 44,577.10 กิโลกรัมค่าวัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ มุ่งสู่...เมืองที่มีการบริโภคอย่างยั่งยืน

เหตุผลที่ ต้องมุ่งสู่...เมืองที่มีการบริโภคอย่างยั่งยืน

กว่าที่ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่นำมาจำหน่ายเป็นสินค้าที่ใช้ในการดำรงชีวิตของคนทุกชนิดจะมาถึงมือของผู้บริโภค ล้วนต้องมีการใช้ทรัพยากรพลังงานไฟฟ้า น้ำมัน และมีการปล่อยของเสีย (吁吁 น้ำเสีย อากาศเสีย) ออกมานะเป็นผลผลิตข้างเคียง (By products) ทั้งสิ้น ดังนั้นหากเราบริโภคมากขึ้นเท่าใด การผลิตเพื่อสนองความต้องการในการบริโภค ก็จะต้องเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ทรัพยากรและพลังงานจะถูกใช้และของเสียจะถูกปล่อยออกมามากตามไปด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แนวทางการดำเนินโครงการสู่เมืองแห่งการบริโภคอย่างยั่งยืน

การมุ่งสู่เมืองที่มีการบริโภคอย่างยั่งยืน แนะนำให้เทศบาลริเริ่มหรือต่อยอดโครงการใน ๓ แนวทาง โครงการส่งเสริมการบริโภคน้อยลง ใช้น้ำน้ำดื่ม ใช้ช้า และบริโภคเท่าที่จำเป็น โครงการส่งเสริมการผลิตและบริโภคสินค้า/ผลิตภัณฑ์/บริการ ในหรือใกล้บ้าน/ชุมชน/ห้องถัง โครงการแนะนำและส่งเสริมบริโภคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่เทศบาลเมืองพิจิตร ดำเนินการ

โครงการส่งเสริมการใช้ชีวิตที่พอเพียงด้วยการใส่ใจรักษาสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เทศบาลเมืองพิจิตร かる์บอนต่ำ (ด้านการบริโภคอย่างยั่งยืน)

ทำอย่างไร...แล้วผลเป็นอย่างไร

การดำเนินงานในยุทธศาสตร์นี้ เทศบาลเมืองพิจิตรมีการผลิตปุยหมักอินทรีย์ตามที่ได้แจ้งไว้แล้ว โดยเทศบาลเมืองพิจิตรมีการส่งเสริมให้ภาคประชาชนหันมาปลูกผักสวนครัวรักกินได้ เพื่อบริโภคผักปลอดสารพิษ ช่วยประหยัดรายจ่าย ภาคครัวเรือนจากการขยายผลมีประชาชนสนใจมาก many เพราะปลูกผักสวนครัวรักกินได้ เทศบาลเมืองพิจิตรสนับสนุนปุยอินทรีย์ฟรี ปัจจุบันมีประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมกว่า 4,000 ครัวเรือน นอกจากรากไม้โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพิจิตรโดยเฉพาะโรงเรียนเทศบาลบ้านท่าหลวง มีการเก็บผักที่ปลูกไปสนับสนุน ประกอบอาหารให้เด็กนักเรียนรับประทานตามโครงการอาหารกลางวัน เด็กนักเรียน เดือนละ 2-3 ครั้ง ช่วยประหยัดรายจ่ายอาจไม่นามากแต่ได้ฝึกนิสัยเรื่องการประหยัดและออม นอกจากรากไม้โรงเรียนส่วนสาธารณะ เทศบาลเมืองพิจิตรสนับสนุนการปลูกไม้ Dekken ไม้ดอก ทำให้ประชาชนสนใจไปผักผ่อนออกกำลังกายในสวน สามารถเก็บผักสวนครัวที่ปลูกกลับไปประกอบอาหารทานที่บ้านได้ ในส่วนตัวผู้เขียนได้ดำเนินการปลูกผักสวนครัวรักกินได้มานาน สามารถแบ่งปันเพื่อนบ้านและกระจายแนวคิดการปลูกผักสวนครัวที่จำเป็นเหมือนมีตู้เย็นบรรจุชาติเป็นแหล่งอาหารในชุมชน

นอกจากนี้ เทศบาลเมืองพิจิตรยังดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสินค้าฉลากเขียวที่เทศบาลเมืองพิจิตร ซึ่งมาใช้ในหน่วยงาน แม้จะไม่นามากmany แต่ได้ดำเนินการแล้ว อย่างน้อยเป็นการกระตุ้นตื่อนนักค้าการในหน่วยงานให้เข้าใจบริบท การมีส่วนช่วยลดโลกร้อน ในส่วนการดำเนินงานในด้านนี้ยังมีข้อถกเถียงในเรื่องการคำนวนปริมาณการรับอนได้ออกไซค์ที่ลดลง แต่สิ่งที่ได้น่าจะยิงใหญ่กว่า คือ การที่ทุกคนมีความตระหนักรู้ในเรื่องการประหยัดและออม ที่สำคัญมีความใส่ใจในเรื่องสุขภาพดีเริ่มที่อาหาร

ทำแล้ว ได้ประโยชน์อย่างไร

ประโยชน์ที่เห็นนอกจากความสามารถในการรับอนได้ ฯ ว่าห้องถังของเราก็มีส่วนช่วยลดโลกร้อนได้อย่างไร ได้เท่าไร ที่คุณได้รับ เชื่อถือแล้ว สิ่งที่ตามมาติด ๆ ก็คือ ห้องถังของเรามีข้อมูลที่ค่อนข้างชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพราะปกติก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมเชื่อว่าทุกห้องถังทำงานตามยุทธศาสตร์ทั้ง ๔ ด้านอยู่แล้ว เพียงแต่ผ่านมาเราได้ไปตามหน้าที่เป็นงานประจำไม่จัดเก็บข้อมูลที่เป็นวิชาการ ถึงเวลาจะหารือรับรวมข้อมูลแต่ละครั้งยุ่งยาก จะวางแผนทำอะไรหรือขอรับสนับสนุนงบประมาณสักอย่างก็ลำบาก เพราะข้อมูลดำเนินงานไม่ชัดเจน ขาดความน่าเชื่อถือ แต่พอนำเข้าร่วม “โครงการเทศบาลไทย นำสู่เมืองคาร์บอนต่ำ” ทำให้เรารู้ว่าเราทำงานอะไรบ้าง งานที่เราทำมีประโยชน์เชิงวิชาการอ้างอิงได้อย่างไร หรือง่าย ๆ ทำให้เรามีข้อมูลแหล่งจัดซื้อสำหรับ ฯ ไม่สำคัญ ๆ ในเมืองมีความร่วมมือจากภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมไม่ใหญ่เอาไว้ แต่สิ่งสำคัญที่เกิดคือ ความรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่เป็นประจำ ขาดไม่ได้เลยมีเพื่อนใหม่ที่มากนากความรู้ประสบการณ์ สามารถช่วยเราต่อยอดความคิดทางการทำงานได้มากนาก สรุปท้ายที่ยิ่งใหญ่ เป็นบทพิสูจน์ที่ทำให้เห็นว่า คนเมืองพิจิตรมีความตั้งใจจะทำความดีให้ “ฟ่อหลวง” พ่อในดวงใจของชาวพิจิตร และชาวไทยทุกคน

ทำแล้ว มีปัญหาอุปสรรค อย่างไร

งานทุกงาน ถ้าทำแล้วไม่มีปัญหาคงไม่ใช่งานที่มีคุณภาพ เพียงแต่ว่าเมื่อทำงานแล้วเกิดปัญหา เราฝ่าฟันปัญหาได้หรือไม่ อันนี้สำคัญ เมื่อมีปัญหานำการทำงานเราต้องคิดวิเคราะห์ว่าเกิดจากอะไร ความร่วมมือร่วมใจ ขององค์กรจะช่วยให้ปัญหานั้นดีไปเป็นความท้าทายที่ต้องแก้ไข เทคนาลเมืองพิจิตรก็มีปัญหานำการดำเนินงาน แต่พวกเราก็ผ่านอุปสรรคเหล่านั้น จนวนนี้งานที่เราตั้งใจทำสำเร็จในเบื้องต้นเกิดผลที่เป็นรูปธรรม จับต้องได้

อยากรักษาปัจจัยเพื่อร่วมงานในท้องถิ่น การทำงานบางครั้ง นโยบายไม่จำเป็นต้องมาจาก “นาย” ลั่นเสนอไปถ้าทราบใดที่เรายังคิดว่าเงินเดือนของเรามาจากภัยประชาชน มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะسانงานการกระจายอำนาจของท้องถิ่น เพื่อการทำงานที่เข้าถึงประชาชนอย่างแท้จริงสร้างความสุข ความเสมอภาคในการช่วยให้ประชาชนเข้าถึงบริการของภาครัฐอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

เชื่อว่า “นาย” แม้ไม่ได้สั่ง ไม่ได้กำหนดนโยบาย คงชื่นชมและเติมใจสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพราะ “นาย” ได้อาสาประชาชน สมัครับเลือกตั้งมาทำหน้าที่บริหารงานเพื่อท้องถิ่นอยู่แล้ว เพียงแต่วันนี้เรายังนั่งสบายแล้วปากบอกว่า “ทำไม่ได้” “นาย” ไม่สั่ง หรือเปล่า

หัวใจสำคัญความสำเร็จ เทคนาลเมืองพิจิตร

1. บุ่มเน้นให้ทุกคนที่ร่วมทำกิจกรรม ทั้งใน หน่วยงานเทศบาล หน่วยงานภาคี ชุมชน มีความสุขจากการทำงาน โดยยึดเป้าหมาย เรายังทำความดีเพื่อพ่อหลวง นอกรากนี้เราจะเป็นท้องถิ่นที่มีการจัดการสิ่งแวดล้อมดียิ่งยืน บนพื้นฐานที่สุขภาพกายและสุขภาพจิตต้องสมบูรณ์พร้อมไปด้วยกัน
2. สร้างแรงกระตุ้นให้เพื่อนร่วมงานและคนในชุมชนหันมาช่วยกันทำงาน โดยวางแผนทางการทำงานให้ง่ายและ เป็นเรื่องใกล้ตัวหรือเป็นเรื่องที่ทำได้แล้วเกิดประโยชน์แก่ผู้ท่า
3. เปิดโอกาสให้ทั้งแทนชุมชนผู้สนใจมาร่วมเป็นคณะกรรมการ สามารถเสนอแนวทางและเป็นผู้ดำเนินโครงการ ที่เป็นประโยชน์ ทำให้การดำเนินงานได้ประสิทธิผลมากขึ้น
4. วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างละเอียด รวมถึงประมวลจุดแข็งจุดอ่อนของการทำงานอย่างถ่องแท้จนนำไปสู่ การป้องกันการเกิดซ้ำของปัญหานั้น
5. สร้างสายสัมพันธ์ระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม เช่น ให้ประชาชนปลูกไม้ผลกินได้ตามที่สาธารณะในวันสำคัญ ต่าง ๆ จึงเกิดแรงจูงใจให้คนที่ปลูกอย่างดูแลตนไม่ขึ้นของตนเอง ทำให้มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น
6. สนับสนุนให้หน่วยงานเทศบาลเข้าร่วมประชุมหรือร่วมโครงการต่าง ๆ หรือร่วมจัดแสดงผลงานของเทศบาล ในงานต่าง ๆ เป็นการเปิดโอกาสที่จะได้รับสิ่งใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการพัฒนาเมืองพิจิตร
7. ไม่ยึดโยงผลงานหรือผลสำเร็จของการทำงานเป็นผลงานของเทศบาลเมืองพิจิตร แต่ผลงานเป็นของทุกคน เป็นความภาคภูมิใจของเมือง

อย่าลืม ติดตามตอนต่อไป เราพร้อมจะนำเรื่องราวของเมืองแห่งต้นไม้ ที่หาดใหญ่ท่านอาจจะนึกว่าเก็บรู้อยู่แล้ว ว่าปลูกต้นไม้ แต่ความจริง ต้นไม้มีความลับมากมากที่เป็นประโยชน์และเป็นปัจจัยสำคัญของสิ่งมีชีวิต แล้วท่าน จะทึ่งว่าชาวพิจิตรคิดถึงเพียงนี้เลยหรือ นอกจากนี้เรายังจะพาท่านไปพบกับเรื่องการจัดการขยะที่ไม่ใช่การแยกขยะ หรือแค่นำไปกำจัด แต่จะคือทรัพยากรสร้างงานสร้างอาชีพและที่สำคัญ ชาวพิจิตรเราต่อยอดการดูแลสุขภาพ จากการจัดการขยะที่ท่านหรือใครก็ทำได้